

ZAKON

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O JAVNOM DUGU

Član 1.

U Zakonu o javnom dugu („Službeni glasnik RS”, br. 61/05, 107/09, 78/11, 68/15, 95/18 i 91/19), u članu 2. tačka 3) posle reči: „za refinansiranje obaveza po osnovu javnog duga i za finansiranje investicionih” dodaju se reči: „i programskih”.

U tački 10) tačka na kraju zamenjuje se tačkom i zapetom.

Dodaje se tačka 11), koja glasi:

„11) **Hedžing** kao instrument zaštite od finansijskog rizika, u smislu ovog zakona, predstavlja transakcije u vezi sa finansijskim derivatima, koje imaju za cilj upravljanje rizikom od promene deviznog kursa i/ili rizikom od promene kamatne stope, kao i drugih rizika u vezi sa zaduživanjem Republike kroz zaključivanje ugovora o kreditu, davanje garancija i emitovanje državnih hartija od vrednosti.”.

Član 2.

U članu 5. stav 1. reči: „investicije u kapitalna ulaganja” zamenjuju se rečima: „finansiranje investicionih i programskih projekata”.

U stavu 2. posle reči: „zaduživanju za finansiranje investicionih” dodaju se reči: „i programskih”, a posle reči: „projekata” dodaju se reči: „putem uzimanja dugoročnih kredita”.

U stavu 3. posle reči: „ako zakonom nije drukčije određeno.” dodaju se reči: „Emitovanjem državnih hartija od vrednosti Republika može finansirati projekte navedene u zakonu kojim se uređuje budžet Republike za tekuću godinu, do iznosa navedenih u tom zakonu.”.

U stavu 6. posle reči: „(u daljem tekstu: Ministarstvo).” dodaju se reči: „Izuzetno, u opravdanim okolnostima, Vlada može odrediti drugog ministra, da u ime Vlade i za račun Republike zaključi ugovor o kreditu.”.

U stavu 8. posle reči: „zakonom kojim se uređuje budžet Republike” dodaju se reči: „za tekuću godinu”.

Član 3.

U nazivu člana 9. posle reči: „investicionih” dodaju se reči: „i programskih”.

U članu 9. stav 1. posle reči: „investicionih” dodaju se reči: „i programskih”, a reč: „razvojnih” briše se.

Posle stava 1. dodaju se novi stav 2. i stav 3, koji glase:

„Emitovanjem državnih hartija od vrednosti Republika može finansirati projekte iz stava 1. ovog člana. Projekti koji se mogu finansirati emitovanjem državnih hartija od vrednosti su projekti koji su navedeni u zakonu kojim se uređuje budžet Republike za tekuću godinu. Emitovanje državnih hartija od vrednosti vrši se do iznosa utvrđenih u zakonu kojim se uređuje budžet Republike za tekuću godinu.

Vlada posebnim aktom uređuje način, postupak i ostale kriterijume u vezi sa odabirom projekata koji će se finansirati emitovanjem državnih hartija od vrednosti na domaćem i međunarodnom finansijskom tržištu. Emitovanje državnih hartija od vrednosti na domaćem i međunarodnom finansijskom tržištu vrši se u skladu sa propisima koji uređuju tu oblast.”.

U dosadašnjem stavu 2, koji postaje stav 4. posle reči: „investicionih” dodaju se reči: „i programskih”.

Član 4.

U članu 10. stav 1. reči: „predlog osnove” zamenjuju se rečju: „osnovu”.

U stavu 2. reč: „prisustvuje” zamenjuje se rečju: „učestvuje”.

Član 5.

U članu 11. stav 2. tačka 1) reči: „od promene kursa, kamatnih stopa i drugih rizika” zamenjuju se rečima: „koji mogu nastati na osnovu promene deviznog kursa i/ili na osnovu promene kamatne stope, kao i drugih rizika koji mogu nastati u vezi sa zaduživanjem Republike. Ministar finansija, u ime Vlade i za račun Republike, može zaključivati poslove u vezi sa finansijskim derivatima radi postizanja povoljnije ročnosti, valutne ili kamatne strukture javnog duga, smanjenja ili eliminisanja rizika od promene deviznog kursa i kamatnih stopa i drugih rizika povezanih sa upravljanjem javnim dugom Republike. Poslovi u vezi sa finansijskim derivatima se zaključuju u skladu sa standardizovanim okvirnim ugovorom o finansijskim derivatima koji je uobičajen u poslovnoj praksi, odnosno na način uobičajen u poslovnoj praksi.”.

Član 6.

U članu 19. stav 2. reči: „Ministar finansija, ili postavljeno lice u Ministarstvu koje on ovlasti,” zamenjuju se rečima: „Vlada, na predlog Ministarstva, određuje lice koje”.

Član 7.

U članu 24. stav 1. reči: „predlog osnove” zamenjuju se rečju: „osnovu”.

U stavu 2. reč: „prisustvuje” zamenjuje se rečju: „učestvuje”.

U stavu 3. posle reči: „sa nacrtom ugovora o kreditu” dodaju se reči: „i tekstom garancije koju daje Republika”.

Član 8.

U članu 39. stav 8. reči: „30. novembra” zamenjuju se rečima: „31. decembra”.

Član 9.

U članu 44. tačka 1) reč: „praćenje” zamenjuje se rečju: „realizaciju”.

Tačka 4) menja se i glasi:

„4) upravljanje rizikom koji može nastati na osnovu promene deviznog kursa i/ili na osnovu promene kamatne stope, kao i drugih rizika koji mogu nastati u vezi sa zaduživanjem Republike;”.

Posle tačke 10) dodaju se tač. 10a) i 10b), koje glase:

„10a) praćenje i analiziranje stanja i aktivnosti na primarnom, vanberzanskom i na regulisanom tržištu državnih hartija od vrednosti;

10b) obaveštavanje institucija nadležnih za nadzor nad učesnicima na primarnom tržištu o uočenim nepravilnostima u postupanju tih učesnika na primarnom tržištu;”.

Član 10.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

OBRAZLOŽENJE

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u članu 97. tač. 15. i 17. Ustava Republike Srbije, prema kojima Republika Srbija uređuje i obezbeđuje finansiranje ostvarivanja prava i dužnosti Republike Srbije utvrđenih Ustavom i zakonom i druge odnose od interesa za Republiku Srbiju, u skladu sa Ustavom.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

U cilju prilagođavanja zakonskih rešenja efikasnijem delovanju na tržištu kapitala radi upravljanja finansijskim rizicima, uključujući smanjivanje ili eliminisanje rizika nastalih na osnovu promene deviznog kursa i/ili rizika koji mogu nastati na osnovu promene kamatne stope kao i drugih rizika koji mogu nastati u vezi sa zaduživanjem Republike Srbije, vrše se izmene Zakona o javnom dugu („Službeni glasnik RS”, br. 61/05, 107/09, 78/11, 68/15, 95/18 i 91/19) (u daljem tekstu: Zakon) i time se omogućava efikasnije upravljanje javnim dugom Republike Srbije.

Predviđenim izmenama Zakona se dalje razrađuje, ranije predviđena, mogućnost zaduživanja Republike Srbije radi finansiranja projekata putem emitovanja državnih hartija od vrednosti na domaćem i međunarodnom finansijskom tržištu.

Predviđena rešenja takođe imaju za cilj da otklone uočene nedostatke terminološke prirode i da na taj način omoguće efikasniju primenu i preciznije tumačenje važećeg Zakona o javnom dugu.

III. OBJAŠNJENJE OSNOVNIH PRAVNIH INSTITUTA I POJEDINAČNIH REŠENJA PREDLOGA ZAKONA

Članom 1. vrši se terminološko usklađivanje u članu 2. stav 1. tačka 3. i vrši se izmena u članu 2. stav 1. dodavanjem nove tačke 11. kojom se uvodi nova definicija Hedžinga u Zakonu, kao zaštite od finansijskog rizika.

Članom 2. vrši se terminološko usklađivanje u članu 5. st. 1. i 2. Izmenama stava 3. predviđa se mogućnost da Republika Srbija može finansirati projekte emitovanjem državnih hartija od vrednosti i to one projekte koji su predviđeni zakonom o budžetu Republike Srbije i u iznosima predviđenim zakonom o budžetu Republike Srbije.

Izmenama u stavu 6. predviđena je mogućnost da i drugi ministar, osim ministra finansija, može zaključiti ugovor o kreditu, s obzirom da se u dosadašnjoj praksi dešavalo, iako ne često, da postoje opravdani razlozi da Vlada u posebnim okolnostima ovlasti drugo lice da potpiše ugovor o kreditu.

Izmenama u stavu 8. vrši se terminološko usklađivanje.

Članom 3. pored terminološkog usklađivanja u članu 9. stav 1. dodaju se dva nova stava kojima se omogućava da Republika Srbija može finansirati projekte emitovanjem državnih hartija od vrednosti i to one projekte koji su predviđeni zakonom o budžetu Republike Srbije i u iznosima predviđenim zakonom o budžetu Republike Srbije.

Članom 4. vrši se terminološko usklađivanje u članu 10. st. 1. i 2.

Članom 5. vrši se terminološko usklađivanje u članu 11. stav 2. tačka 1. kojim se bliže uređuje koje su to vrste finansijskih rizika koje se žele smanjiti ili eliminisati kao i način na koji se to postiže.

Članom 6. vrši se terminološko usklađivanje u članu 19. stav 2. s obzirom da se kroz praksu pokazalo da je predloženo rešenje adekvatnije.

Članom 7. vrši se terminološko usklađivanje u članu 24. st. 1, 2. i 3. kako bi se predloženo rešenje uskladilo sa postojećom praksom.

Članom 8. vrši se izmena u članu 39. stav 8. kako bi se izvršilo usklađivanje sa drugim propisima.

Članom 9. vrši se terminološko usklađivanje u članu 44. stav 1. tačka 1, dok se u tački 4) vrši terminološko usklađivanje širim opisom finansijskih rizika koji nastaju zaduživanjem Republike Srbije kao i delovanja na iste.

Nakon tačke 10) dodaju se tač. 10a) i 10b), koje imaju za cilj da prepoznaju u Zakonu aktivnosti Uprave za javni dug koje su u vezi sa tržištem državnih hartija od vrednosti i da predvide mogućnost reagovanja od strane Uprave za javni dug ukoliko ista uoči neke nepravilnosti u radu učesnika na primarnom tržištu hartija od vrednosti.

Članom 10. se propisuje da ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

IV. FINANSIJSKA SREDSTVA POTREBNA ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog zakona nije potrebno obezbediti dodatna sredstva u budžetu Republike Srbije.

V. PREGLED ODREĐABA ZAKONA O JAVNOM DUGU KOJE SE MENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Značenje izraza

Član 2.

Pojedini izrazi upotrebljeni u ovom zakonu imaju sledeće značenje:

- 1) **Dug** je novčana obaveza ili obaveza otplaćivanja novčanog zaduživanja;
- 2) **Javni dug** Republike jeste:
 - (1) dug Republike koji nastaje po osnovu ugovora koji zaključi Republika,
 - (2) dug Republike po osnovu hartija od vrednosti (u daljem tekstu: državne hartije od vrednosti),
 - (3) dug Republike po osnovu ugovora, odnosno sporazuma kojim su reprogramirane obaveze koje je Republika preuzela po ranije zaključenim ugovorima, kao i emitovanim hartijama od vrednosti po posebnim zakonima,
 - (4) dug Republike koji nastaje po osnovu date garancije Republike (u daljem tekstu: garancija), ili po osnovu neposrednog preuzimanja obaveze u svojstvu dužnika za isplatu duga po osnovu date garancije,
 - (5) dug lokalne vlasti, kao i pravnih lica iz člana 1. ovog zakona za koje je Republika dala garanciju;
- 3) **Zaduživanje** jeste uzimanje kredita, odnosno zajmova (u daljem tekstu: kredit) i emitovanje državnih hartija od vrednosti za finansiranje budžetskog deficita i deficita tekuće likvidnosti, za refinansiranje obaveza po osnovu javnog duga i za finansiranje investicionih I PROGRAMSKIH projekata, kao i davanje garancija;
- 4) **Garancija** jeste uslovna obaveza Republike da plati dospelu, a neizmirenu novčanu obavezu u slučaju ako lokalna vlast, odnosno pravno lice za koje je Republika dala garanciju ne izvrši plaćanje o roku dospeća;
- 5) *brisana je (vidi član 2. Zakona - 68/2015-14)*
- 6) **Državne hartije od vrednosti** jesu kratkoročne i dugoročne hartije od vrednosti koje emituje Republika;

7) **Finansijske institucije**, u smislu ovog zakona, jesu banke, društva za osiguranje, brokersko-dilerska društva, penzioni fondovi, investicioni fondovi;

7a) **Primarni dileri** su finansijske institucije koje je ministarstvo nadležno za poslove finansija izabralo da obavljaju određene aktivnosti na tržištu državnih hartija od vrednosti, kao i da unapređuju primarno i sekundarno tržište i čije je učešće na tržištu državnih hartija od vrednosti, kao i druge aktivnosti kojima se unapređuje upravljanje javnim dugom i razvoj tržišta državnih hartija od vrednosti, uređeno ugovorom sa Republikom;

8) **Primarno tržište** jeste tržište na kojem se vrši inicijalna prodaja državnih hartija od vrednosti, neposredno ili preko posrednika;

8a) **Sekundarno tržište** jeste tržište na kome se vrši kupoprodaja državnih hartija od vrednosti nakon prodaje na primarnom tržištu;

9) **Strana valuta** jeste valuta strane države;

10) **Privilegovana informacija** jeste informacija koja nije dostupna javnosti, a značajna je za utvrđivanje cene državne hartije od vrednosti i čijim korišćenjem se može steći finansijska korist;

11) **HEDŽING KAO INSTRUMENT ZAŠTITE OD FINANSIJSKOG RIZIKA, U SMISLU OVOG ZAKONA, PREDSTAVLJA TRANSAKCIJE U VEZI SA FINANSIJSKIM DERIVATIMA, KOJE IMAJU ZA CILJ UPRAVLJANJE RIZIKOM OD PROMENE DEVIZNOG KURSA I/ILI RIZIKOM OD PROMENE KAMATNE STOPE, KAO I DRUGIH RIZIKA U VEZI SA ZADUŽIVANJEM REPUBLIKE KROZ ZAKLJUČIVANJE UGOVORA O KREDITU, DAVANJE GARANCIJA I EMITOVANJE DRŽAVNIH HARTIJA OD VREDNOSTI.**

Ovlašćenje za zaduživanje

Član 5.

Republika se može zadužiti radi finansiranja budžetskog deficita, tekuće likvidnosti, refinansiranja dospelih obaveza po osnovu javnog duga, za ~~investicije u kapitalna ulaganja~~ FINANSIRANJE INVESTICIONI I PROGRAMSKIH PROJEKATA i nabavku finansijske imovine, kao i za izvršavanje obaveza po datim garancijama.

Narodna skupština Republike Srbije odlučuje o zaduživanju Republike putem uzimanja dugoročnih kredita, zaduživanju za finansiranje investicionih I PROGRAMSKIH projekata PUTEM UZIMANJA DUGOROČNIH KREDITA, o davanju garancija, kao i o neposrednom preuzimanju obaveze u svojstvu dužnika po osnovu date garancije.

Vlada Republike Srbije (u daljem tekstu: Vlada) odlučuje o emitovanju dugoročnih državnih hartija od vrednosti, ako zakonom nije drukčije određeno. EMITOVANJEM DRŽAVNIH HARTIJA OD VREDNOSTI REPUBLIKA MOŽE FINANSIRATI PROJEKTE NAVEDENE U ZAKONU KOJIM SE UREĐUJE BUDŽET REPUBLIKE ZA TEKUĆU GODINU, DO IZNOSA NAVEDENIH U TOM ZAKONU.

Ministar nadležan za poslove finansija (u daljem tekstu: ministar finansija) odlučuje o uzimanju kratkoročnih kredita za finansiranje budžetskog deficita, tekuće likvidnosti i za refinansiranje dospelih obaveza po osnovu javnog duga, kao i o emitovanju kratkoročnih državnih hartija od vrednosti.

Ministar finansija je jedini ovlašćen da u ime Vlade i za račun Republike ugovara zaduživanje i zaključuje ugovore o kreditu, odnosno emituje državne hartije od vrednosti.

Izuzetno od stava 5. ovog člana, za zaključivanje ugovora o kreditu, odnosno za emisiju državnih hartija od vrednosti, ministar finansija može rešenjem ovlastiti postavljeno lice u ministarstvu nadležnom za poslove finansija (u daljem tekstu: Ministarstvo). IZUZETNO, U OPRAVDANIM OKOLNOSTIMA, VLADA MOŽE ODREDITI DRUGOG MINISTRA, DA U IME VLADE I ZA RAČUN REPUBLIKE ZAKLJUČI UGOVOR O KREDITU.

Dugoročnim kreditima, odnosno dugoročnim državnim hartijama od vrednosti, u smislu ovog zakona, smatraju se krediti, odnosno državne hartije od vrednosti čiji se period otplate proteže i na naredne budžetske godine.

Uzimanje kredita, odnosno emitovanje hartija od vrednosti iz st. 3. i 4. ovog člana vrši se u okviru limita utvrđenog zakonom kojim se uređuje budžet Republike ZA TEKUĆU GODINU.

Akti o emitovanju državnih hartija od vrednosti iz st. 3. i 4. ovog člana objavljuju se u „Službenom glasniku Republike Srbije“.

Zaduživanje za finansiranje investicionih I PROGRAMSKIH projekata

Član 9.

Zaduživanje za finansiranje investicionih I PROGRAMSKIH projekata jeste uzimanje kredita, odnosno emitovanje državnih hartija od vrednosti radi finansiranja razvojnih projekata koji će omogućiti unapređenje, efikasnost i efektivnost privrede i ekonomskog razvoja Republike, pod uslovom da se finansiranje vrši na rok duži od jedne godine.

EMITOVANJEM DRŽAVNIH HARTIJA OD VREDNOSTI REPUBLIKA MOŽE FINANSIRATI PROJEKTE IZ STAVA 1. OVOG ČLANA. PROJEKTI KOJI SE MOGU FINANSIRATI EMITOVANJEM DRŽAVNIH HARTIJA OD VREDNOSTI SU PROJEKTI KOJI SU NAVEDENI U ZAKONU KOJIM SE UREĐUJE BUDŽET REPUBLIKE ZA TEKUĆU GODINU. EMITOVANJE DRŽAVNIH HARTIJA OD VREDNOSTI VRŠI SE DO IZNOŠA UTVRĐENIH U ZAKONU KOJIM SE UREĐUJE BUDŽET REPUBLIKE ZA TEKUĆU GODINU.

VLADA POSEBNIM AKTOM UREĐUJE NAČIN, POSTUPAK I OSTALE KRITERIJUME U VEZI SA ODABIROM PROJEKATA KOJI ĆE SE FINANSIRATI EMITOVANJEM DRŽAVNIH HARTIJA OD VREDNOSTI NA DOMAĆEM I MEĐUNARODNOM FINANSIJSKOM TRŽIŠTU. EMITOVANJE DRŽAVNIH HARTIJA OD VREDNOSTI NA DOMAĆEM I MEĐUNARODNOM FINANSIJSKOM TRŽIŠTU VRŠI SE U SKLADU SA PROPISIMA KOJI UREĐUJU TU OBLAST.

Vlada posebnim aktom uređuje način praćenja realizacije investicionih I PROGRAMSKIH projekata koji se finansiraju iz kredita ili državnih hartija od vrednosti.

Postupak zaduživanja

Član 10.

Na predlog Ministarstva, Vlada utvrđuje predlog osnove OSNOVU za pregovore o zaduživanju Republike putem uzimanja kredita i određuje sastav delegacije za vođenje pregovora.

Predstavnik Ministarstva prisustvuje UČESTVUJE od početka postupka na svim pregovorima o zaduživanju Republike.

Ministarstvo dostavlja Vladi izveštaj sa pregovora iz stava 1. ovog člana, sa nacrtom ugovora o kreditu.

Definicija i strategija za upravljanje javnim dugom

Član 11.

Cilj upravljanja javnim dugom je obezbeđivanje sredstava za redovno servisiranje budžetskih potreba po najpovoljnijim uslovima i troškovima finansiranja uz prihvatljiv nivo rizika.

Upravljanje javnim dugom obuhvata:

1) obavljanje transakcija radi upravljanja rizikom, uključujući i smanjivanje ili eliminisanje rizika od promene kursa, kamatnih stopa i drugih rizika KOJI MOGU NASTATI NA OSNOVU PROMENE DEVIZNOG KURSA I/ILI NA OSNOVU PROMENE KAMATNE STOPE, KAO I DRUGIH RIZIKA KOJI MOGU NASTATI U VEZI SA ZADUŽIVANJEM REPUBLIKE. MINISTAR FINANSIJA, U IME VLADE I ZA RAČUN REPUBLIKE, MOŽE ZAKLJUČIVATI POSLOVE U VEZI SA FINANSIJSKIM DERIVATIMA RADI POSTIZANJA POVOLJNIJE ROČNOSTI, VALUTNE ILI KAMATNE STRUKTURE JAVNOG DUGA, SMANJENJA ILI ELIMINISANJA RIZIKA OD PROMENE DEVIZNOG KURSA I KAMATNIH STOPA I DRUGIH RIZIKA POVEZANIH SA UPRAVLJANJEM JAVNIM DUGOM REPUBLIKE. POSLOVI U VEZI SA FINANSIJSKIM DERIVATIMA SE ZAKLJUČUJU U SKLADU SA STANDARDIZOVANIM OKVIRNIM UGOVOROM O FINANSIJSKIM DERIVATIMA KOJI JE UOBIČAJEN U POSLOVNOJ PRAKSI, ODNOSNO NA NAČIN UOBIČAJEN U POSLOVNOJ PRAKSI;

2) donošenje odluka o kupovini i prodaji stranih valuta;

3) praćenje dnevnog salda na sistemu konsolidovanog računa trezora;

4) upravljanje prilivima po osnovu javnog duga, investiranje i obavljanje ostalih transakcija sa viškovima likvidnosti, odnosno sredstvima finansijske imovine Republike Srbije pod upravljanjem.

Vlada uređuje opšte uslove za poslovanje sa finansijskim derivatima od strane Republike, kojim bi se obavljale transakcije iz stava 2. tačka 1) ovog člana.

Ministar upravlja javnim dugom i priprema strategiju za upravljanje javnim dugom.

U cilju aktivnog upravljanja javnim dugom Vlada imenuje Komitet za upravljanje javnim dugom i sredstvima finansijske imovine Republike Srbije pod upravljanjem, koji za svoj rad odgovara Ministru.

Ministar će doneti Pravilnik o zadacima, funkcionisanju i organizaciji Komiteta za upravljanje javnim dugom i sredstvima finansijske imovine Republike Srbije pod upravljanjem, u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Ministar donosi akt kojim se utvrđuje koja je finansijska imovina pod upravljanjem.

Strategija iz stava 3. ovog člana je sastavni deo Fiskalne strategije za naredni srednjoročni period.

Račun za posebne namene

Član 19.

Ministar finansija otvara račun za posebne namene za deponovanje sredstava inostranih kredita u stranoj valuti (u daljem tekstu: specijalni račun), kod Narodne banke Srbije, za kredite dužnika u čiju korist je data garancija, ako sporazumom, odnosno ugovorom o kreditu nije drukčije određeno.

~~Ministar finansija, ili postavljeno lice u Ministarstvu koje on ovlasti,~~ VLADA, NA PREDLOG MINISTARSTVA, ODREĐUJE LICE KOJE daje nalog za prenos sredstava kredita sa specijalnog računa na račun korisnika kredita.

Postupak davanja garancije

Član 24.

Na predlog Ministarstva, Vlada utvrđuje ~~predlog osnove~~ OSNOVU za davanje garancije.

Predstavnik Ministarstva ~~prisustvuje~~ UČESTVUJE od početka postupka na svim pregovorima o zaduživanju lokalne vlasti i pravnih lica, kada se traži garancija Republike.

Ministarstvo dostavlja Vladi izveštaj sa pregovora iz stava 2. ovog člana, sa nacrtom ugovora o kreditu I TEKSTOM GARANCIJE KOJU DAJE REPUBLIKA.

Zaduživanje organizacija obaveznog socijalnog osiguranja

Član 39.

Organizacije obaveznog socijalnog osiguranja ne mogu se zaduživati, osim u delu kapitalnih investicionih rashoda iz finansijskog plana, izuzev Republičkog zavoda za zdravstveno osiguranje radi nabavke lekova.

Organizacije obaveznog socijalnog osiguranja ne mogu davati garancije.

Organizacije obaveznog socijalnog osiguranja mogu se zaduživati kod domaćih i inostranih poverilaca radi finansiranja kapitalnih investicionih rashoda, u skladu sa kriterijumima koje utvrđuje Vlada.

Odredba stava 3. ovog člana primenjuje se i na zaduživanje radi nabavke lekova iz stava 1. ovog člana.

Odluku o zaduživanju organizacije obaveznog socijalnog osiguranja donosi nadležni organ organizacije obaveznog socijalnog osiguranja.

Iznos zaduživanja iz stava 3. ovog člana utvrđuje se u skladu sa mogućnostima organizacije obaveznog socijalnog osiguranja da iz sopstvenih prihoda finansira otplatu glavnice i kamate.

Ako se javi kratkoročni deficit u tekućoj likvidnosti u toku budžetske godine, usled neuravnoteženih kretanja u prihodima i rashodima, finansiranje se može vršiti pozajmicom iz budžeta Republike, a na osnovu kriterijuma koje utvrđuje Vlada.

Ukupni iznos kratkoročnog zaduživanja iz budžeta Republike, u toku budžetske godine, mora biti vraćen do ~~30. novembra~~ 31. DECEMBRA tekuće godine.

Iznos kratkoročnog ili dugoročnog zaduživanja za kapitalne investicione rashode, odnosno za lekove, u toku budžetske godine ne može biti veći od 20% ukupno ostvarenih prihoda finansijskog plana organizacije obaveznog socijalnog osiguranja u prethodnoj godini.

Nadležnost

Član 44.

U vezi sa javnim dugom, Uprava obavlja poslove koji se odnose na:

- 1) ~~praćenje~~ REALIZACIJU pregovora o zaduživanju;
- 2) državne hartije od vrednosti;
- 3) upravljanje prilivima po osnovu javnog duga, investiranje i obavljanje ostalih transakcija sa viškovima likvidnosti odnosno sredstvima finansijske imovine Republike Srbije pod upravljanjem;
- 4) ~~smanjenje rizika~~
- 4) UPRAVLJANJE RIZIKOM KOJI MOŽE NASTATI NA OSNOVU PROMENE DEVIZNOG KURSA I/ILI NA OSNOVU PROMENE KAMATNE STOPE, KAO I DRUGIH RIZIKA KOJI MOGU NASTATI U VEZI SA ZADUŽIVANJEM REPUBLIKE;
- 5) praćenje i analiziranje stanja i promena na domaćim i inostranim finansijskim tržištima;
- 6) pripremanje strategije za upravljanje javnim dugom;
- 7) praćenje zaduživanja lokalne vlasti;
- 8) praćenje zaduživanja pravnih lica kada se traži garancija;
- 9) vođenje evidencija i računovodstvenih poslova o javnom dugu i finansijsko izveštavanje;
- 10) upravljanje finansijskim informacionim sistemom;
- 10A) PRAĆENJE I ANALIZIRANJE STANJA I AKTIVNOSTI NA PRIMARNOM, VANBERZANSKOM I NA REGULISANOM TRŽIŠTU DRŽAVNIH HARTIJA OD VREDNOSTI;
- 10B) OBAVEŠTAVANJE INSTITUCIJA NADLEŽNIH ZA NADZOR NAD UČESNICIMA NA PRIMARNOM TRŽIŠTU O UOČENIM NEPRAVILNOSTIMA U POSTUPANJU TIH UČESNIKA NA PRIMARNOM TRŽIŠTU;

11) predlaganje zabrane učestvovanja u kupovini državnih hartija od vrednosti na primarnom tržištu;

12) obavljanje drugih poslova, u skladu sa zakonom.

VI. ANALIZA EFEKATA ZAKONA

- Određenje problema koje ovaj zakon treba da reši

Izmene i dopune Zakona o javnom dugu vrše se radi definisanja hedžinga kao zaštite od finansijskih rizika, šireg opisa mogućnosti i načina zaduživanja Republike Srbije putem emitovanja državnih hartija od vrednosti na domaćem i međunarodnom finansijskom tržištu kapitala, šireg obuhvata finansijskih rizika, usaglašavanja teksta zakona sa iskustvima stečenim u praksi kroz obavljanje poslova u nadležnosti Uprave za javni dug kao i vršenja određenih terminoloških ispravki.

- Ciljevi koji se postižu njegovim donošenjem

Uvođenje novih instituta u Zakon o javnom dugu, ublažavanje finansijskih rizika koji nastaju prilikom zaduživanja, uspostavljanje okvira za postojeću mogućnost zaduživanja Republike Srbije za finansiranje projekata, putem emitovanja državnih hartija od vrednosti na domaćem i međunarodnom finansijskom tržištu kapitala i usklađivanje zakonskih rešenja sa postojećom praksom.

Pokazatelj učinka na osnovu kog će se pratiti ostvarenje učinka je učešće troškova kamata u BDP-u, da bude na nivou ispod 1,8% do 2023. godine (početna vrednost je 2 %).

- Koje su druge mogućnosti za rešavanje problema?

S obzirom na značaj materije koja se reguliše izmenom i dopunom Zakona, odnosno da je zakonski regulisana, nije predviđena mogućnost regulisanja podzakonskim aktom.

- Zašto je donošenje akta najbolje za rešavanje problema?

Predviđene izmene se odnose na materiju koja je uređena Zakonom i u tom smislu neophodno je izvršiti predložene izmene i dopune.

- Na koga će i kako najverovatnije uticati rešenja u Zakonu?

Predloženim zakonskim rešenjima očekuju se pozitivni rezultati po budžet Republike Srbije.

- Koji su troškovi koje će primena zakona izazvati građanima i privredi posebno malim i srednjim preduzećima?

Primena ovog akta neće izazvati dodatne troškove građanima i privredi.

- Da li donošenje zakona stimuliše pojavu novih privrednih subjekata na tržištu i tržišnu konkurenciju?

Predložena zakonska rešenja neće direktno uticati na pojavu novih privrednih subjekata na tržištu i tržišnu konkurenciju.

- Da li su zainteresovane strane imale priliku da iznesu svoje stavove o ovom zakonu?

Ovaj zakon je u postupku pripreme dostavljen nadležnim državnim organima.

- Koje će mere tokom primene akta biti preduzete da bi se ostvarili razlozi donošenja akta?

Sama primena zakona trebalo bi da utiče na ostvarenje razloga za donošenje akta u cilju što efikasnijeg i transparentnijeg upravljanja javnim dugom.

Poslovi u vezi sa finansijskim derivatima se zaključuju u skladu sa standardizovanim okvirnim ugovorom o finansijskim derivatima koji je uobičajen u poslovnoj praksi, odnosno na način uobičajen u poslovnoj praksi. ISDA Master sporazum (ISDA Master Agreement) predstavlja standardizovani sporazum, objavljen od strane Međunarodne organizacije za svopove i derivate, koji se koriste za OTS derivatne transakcije. Ovim sporazumom ugovoreni su opšti uslovi poslovanja u vezi sa finansijskim derivatima i uređene su međusobne obaveze ugovornih strana. Vlada Republike Srbije je usvojila nacрте ISDA Okvirnog ugovora i Priloga između Republike Srbije i poslovnih banaka, za potrebe transakcija sa finansijskim derivatima radi upravljanja finansijskim rizikom, u cilju smanjivanja ili eliminisanja rizika od promene kursa i drugih rizika.

IZJAVA O USKLAĐENOSTI PROPISA SA PROPISIMA EVROPSKE UNIJE

1. Organ državne uprave, odnosno drugi ovlašćeni predlagač propisa - **VLADA**
Obrađivač - **MINISTARSTVO FINANSIJA**

2. Naziv propisa

PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O JAVNOM DUGU

DRAFT LAW ON AMENDMENT TO THE LAW ON PUBLIC DEBT

3. Usklađenost propisa sa odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropskih zajednica i njihovih država članica, sa jedne strane, i Republike Srbije sa druge strane („Službeni glasnik RS”, broj 83/08) (u daljem tekstu: Sporazum):

a) Odredba Sporazuma koja se odnose na normativnu sadržinu propisa,
Ne postoje relevantne odredbe Sporazuma

b) Prelazni rok za usklađivanje zakonodavstva prema odredbama Sporazuma,
Nije potreban prelazni rok za usklađivanje zakonodavstva

v) Ocena ispunjenosti obaveze koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma,
Ne postoje odredbe na osnovu kojih je potrebno oceniti ispunjenost obaveze

g) Razlozi za delimično ispunjavanje, odnosno neispunjavanje obaveza koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma,
Ne postoje navedene odredbe

d) Veza sa Nacionalnim programom za usvajanje pravnih tekovina Evropske unije.
Ne postoji veza sa Nacionalnim programom za usvajanje pravnih tekovina Evropske unije

4. Usklađenost propisa sa propisima Evropske unije

a) Navođenje odredbi primarnih izvora prava Evropske unije i ocene usklađenost sa njima,

Ne postoje odredbe primarnih izvora prava Evropske unije

b) Navođenje sekundarnih izvora prava Evropske unije i ocene usklađenosti sa njima,

Ne postoje sekundarni izvori prava Evropske unije

v) Navođenje ostalih izvora prava Evropske unije i usklađenost sa njima,
Ne postoje ostali izvori prava Evropske unije

g) Razlozi za delimičnu usklađenost, odnosno neusklađenost
Ne postoje navedeni razlozi

d) Rok u kojem je predviđeno postizanje potpune usklađenosti propisa sa propisima Evropske unije

Nije potreban rok za usklađivanje

5. Ukoliko ne postoje odgovarajuće nadležnosti Evropske unije u materiji koju reguliše propis, i/ili ne postoje odgovarajući sekundarni izvori prava Evropske unije sa kojima je potrebno obezbediti usklađenost, potrebno je obrazložiti tu činjenicu. U ovom slučaju, nije potrebno popunjavati Tabelu usklađenosti propisa. Tabelu usklađenosti nije potrebno popunjavati i ukoliko se domaćim propisom ne vrši prenos odredbi sekundarnog izvora prava Evropske unije već se isključivo vrši primena ili sprovođenje nekog zahteva koji proizlazi iz odredbe sekundarnog izvora prava (npr. Predlogom odluke o izradi strateške procene uticaja biće sprovedena obaveza iz člana 4. Direktive 2001/42/EZ, ali se ne vrši i prenos te odredbe direktive).

Ne postoje propisi EU sa kojima je potrebno obezbediti usklađenost

6. Da li su prethodno navedeni izvori prava Evropske unije prevedeni na srpski jezik?

Ne postoji navedeni izvori prava Evropske unije

7. Da li je propis preveden na neki službeni jezik Evropske unije?

NE

8. Saradnja sa Evropskom unijom i učešće konsultanata u izradi propisa i njihovo mišljenje o usklađenosti.

Polazeći od normativnog sadržaja predmetnog zakona nije potrebno obaviti konsultacije sa Evropskom komisijom i drugim stručnim telima Evropske unije.